

[Glistrup]

for er overførselsindkomster i den givne situation mindre farlige end andre statslige udgifter.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg skal lige rette en misforståelse, hr. Glistrup. Vi har ingen planer om at bygge en bro fra Helsingør til Skagen.

Må jeg sige til hr. Glistrup, at man kan selvfølgelig altid beregne tingene ud fra kroner og øre og alene kroner og øre uden at kigge på, hvad der sker af stigning i vores bruttonationalprodukt. Hvis hr. Glistrup havde været i salen, da skatteministeren svarede på forespørgslen, ville han være blevet gjort opmærksom på, at den andel, som det offentlige bruger af bruttonationalproduktet, i dag er klart faldende i forhold til tidligere.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo ganske rigtigt, som hr. Glistrup bemærkede, at udgifterne er steget og steget under denne regering. For et par timer siden sørgede hr. Glistrup for, at de stiger med 2 mia. kr. i løbet af et par år.

Jes Lunde (SF):

Skatteministeren er selvfølgelig stadig væk meget optaget af begrebet skattetryk og af at forklare og bortforklare, hvad der sker, og hvad der ikke sker. Vi hørte således nu, at skattetrykket kunne have været 45 pct. i dag, hvis vi havde haft ligevægt på statsfinanserne i 1970'erne og 1980'erne.

Jeg synes, det er spændende, når skatteministeren forsøger at lave den slags beregninger, men det er jo ikke særlig seriøst, for hvilken økonomisk situation ville vi have stået i i dag, hvis vi havde haft ligevægt på statsfinanserne i 1970'erne og 1980'erne? Hvilket bruttonationalprodukt ville vi så have haft? Hvilken størrelse ville den private sektor have haft, hvis vi havde ført en så stram finanspolitik dengang? Hvilken arbejdsløshed ville vi have haft i dag, og hvilke udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse ville den have udløst?

Jeg synes ikke, den slags regnestykker er særlig seriøse, fordi alle forudsætninger ændres fuldkommen, hvis vi forestiller os et balanceret

budget i 1970'erne og 1980'erne, da krisen satte ind.

Lad os derfor i stedet holde os til realiteterne, men det synes jeg ikke rigtig skatteministeren gør, når der laves fremskrivninger af, hvad det vil betyde for skattetrykket i år 2000, hvis man har en vis realvækst i den offentlige sektor. Det helt afgørende er jo, hvilke forudsætninger man vælger, og det er afgørende, hvilken forudsætning skatteministeren har lagt ind for væksten i bruttonationalproduktet.

Men lad mig så sige med det samme, at det, jeg lagde op til, var en realvækst på 2 pct. i den offentlige sektor i de nærmeste år. Det var præcis det udtryk, jeg brugte, og derfor er det lidt flot af skatteministeren at sige, det nok er 12 år, og så lade den vokse eksponentielt, for når man lader den vokse eksponentielt, skal det jo gå galt på et tidspunkt; det ved vi som økonomer, så det er der ikke noget nyt i at sige fra skatteministerens side.

Det er klart, at vi må afpasse væksten i den offentlige sektor og løsningen af opgaverne efter væksten i bruttonationalproduktet, men vi mener bare, at inden for de kommende år er det nødvendigt med en realvækst på 2 pct., hvis vi skal løse de opgaver, vi står over for.

Vi har bemærket, at forskellige partier i øjeblikket snakker om nulvækst i den offentlige sektor, og det kan man selvfølgelig godt have som et politisk programpunkt, men så må man forklare os andre, hvad det er for nogle opgaver, der skal udskydes. Er det uddannelsessektoren, der skal underprioriteres, den, som ellers skulle være grundlaget for vores fremtidige produktion? Et det det, man vil opgive? Er det det sociale sikkerhedsnet, der ikke skal bringes i orden, i forhold til hvad det var, før vi fik den borgerlige regering?

Man må hele tiden være konkret og fortælle os, hvad det er, det går ud på. Sådant en abstrakt debat giver jeg ikke meget for, og derfor synes jeg også, at partiet Venstre snart burde være forpligtet til at ryste op med det sparekatalog, de snakker så meget om. Det er meningsløst, at vi andre skal forholde os til det uden at få de 90-100 spareideer, man har, at se. Lad os få dem frem, sådan at vi kan få en fornemmelse af, om det er områder, som der er et flertal her i Folketinget for at spare på. Jeg tvivler, når det kommer til stykket.